

[Indenrigsministeren.]

form af midlertidig karakter, for så vidt angår gruppe II-sygesikring, nemlig en ordning, der svarede til den, man i forvejen havde for tandlægerens afregning, for så vidt angår gruppe I-området, hvor man sender en regning til patienten for den del, han skal betale, og til det offentlige for den del, det offentlige skal betale. Det er en langt enklere refusionsordning end den, der kører i øjeblikket.

Men når hr. Jes Schmidt siger, at det ikke kan være nødvendigt, at disse bilag, som betales af kommunerne, skal til yderligere kontrol i amterne, er sagen simpelt hen den ganske enkle, at kommunerne har overtaget amternes detailadministration på dette område, idet de lægger pengene ud for regningerne, mens det er amterne, der i deres sygesikringsafdeling skal betale regningerne, og følgelig går regningerne til amtet alene som et bilag for kommunernes udgifter for den afregning, de skal have fra amterne. Det kan ikke være anderledes i den situation, vi er i nu. Men jeg håber, at der, hvis det skulle gå sådan, at vi kommer i en situation, hvor vi har både en gruppe I og en gruppe II eller i hvert fald har to grupper, noget, der ligner det, vi har, uanset om der er en grænse eller ej, kan blive truffet aftale med organisationerne, altså i dette tilfælde lægeorganisationerne, om en administrationsform, som virkelig egner sig for det system, som sygesikringen kører med. Det er væsentligt, at vi får det gennemført.

Til hr. Henning Philipsens bemærkninger, om ikke vi kunne være medvirkende til at begrænse amternes omfang ved at begrænse deres arbejdsområde, kan jeg sige, at der ligger i de forslag, der er her, en smule, og der ligger i de forslag, der kommer til socialudvalget, og der ligger også i skolestyrelsesloven ændringer, som betyder, at amterne får mindre arbejde og dermed mindre indflydelse på kommunernes arbejde i så henseende.

Jeg er enig i, at vi ikke skal give amterne mere arbejde med primærkommunale sager end højst nødvendigt, men vi må gøre os klart, at det er jo ikke amterne, der har tiltaget sig nogen som helst kontrol med kommunerne, men det er lovgivningens, det er folketingets opfattelse — det har i hvert fald været folketingets opfattelse — at for

at sikre, at kommunerne nu også administrerer, som folketinget vil have det, må man benytte amterne eller amtsrådene som en kontrollerende myndighed i visse tilfælde. Jeg mener nu, at denne opfattelse beror på de tilstande, der herskede før kommunesammenlægningerne, hvor vi havde de mange, mange kommuner, og hvor selve administrationsapparatet ikke i alle tilfælde i de mindre enheder var så effektivt, som det vil være nu efter sammenlægningen. Der vil være mulighed for nu på ny at vurdere, hvor det er nødvendigt at amterne er med.

Det må dog gøres klart, at drejer det sig om visse ting, som kræver et større befolkningsunderlag, end kommunerne normalt har, hvor der kan være tale om fællesskaber, hvor der kan være tale om samordning, og hvor der kan være tale om koordinering af de bestræbelser, kommunerne gør, da kan det være nødvendigt med et overordnet element til at påse, at denne koordination og rationalisering finder sted; dertil kan amterne bruges, og dertil bruges de i øjeblikket. Før man slipper det, skal man i alle tilfælde være sikker på, at man har tilrettelagt det således, at vi ikke ved en ændring dør fremmer et større ressourceforbrug i kommunerne.

Til den sidste bemærkning om, at man skal tilstræbe, at forvaltningen og forvaltningsbeføjelserne føres så langt ned på gulvet som muligt, kan jeg sige, at det har altid været min opfattelse, og det har jeg talt for mange gange, at administrationen i vores tredelte system bør tilrettelægges således, at beslutningerne i enhver henseende tages i den instans, der er nærmest ved borgerne, hvor det i øvrigt er muligt. Hvis det opfyldes, så er vi enige, og så har vi nået det, vi begge to ville.

Til spørgsmålet, om jeg vil gøre noget for at få ændret reglerne om beskatningen af sommerhusbeboerne, kan jeg sige, at det er jo en meget gammel sag, som jeg også som kommunalmand har haft inde på kroppen, idet jeg har været med til at forfatte og udsende disse skemaer, som dog ikke på det tidspunkt var så grundigt udformet, som jeg forstår de kan være nu om dage. Jeg er dog ikke sikker på, at de kommuner, der ikke er sommerhuskommuner, ville være tilfreds med, at vi gennemførte nogle generelle beskatningsregler, for det ville nok i de fleste